

swymi stworzeniami, przedmiotem swojej miłości, dziełem stworzenia? Zanim Chrystus opuścił świat w najświętszej godzinie swego Testamentu, dokonuje cudu: *Bierzcie i jedzcie – to jest Ciało Moje... Pijcie z niego wszyscy, bo to jest Krew Moja! Czyńcie to na Moją Pamiątkę. Najświętszy Sakrament łączy w sobie wszystkie blaski Stworzenia, Wcielenia i Odkupienia oraz życie Jezusa. Oddaje je nam w codziennym pożywieniu: Chlebie, miłości, modlitwie i kontemplacji wiernych.*

Niestety wielu z ludzi nie korzysta z daru Eucharystii. Zauważają to święci i często z bólem serca upominają nas. Czyniła to również bł. Maria Pasterka: *Jak często stał Dobry Pasterz u drzwi twojego serca: kołatał i wołał, i prosił, abyś Mu otworzyła? (por. Ap 3,20) Na próżno jednak, nikt się nie odezwał (Perły dla dziewczeczki).*

- **Wielki Piątek**

Przed laty kierowano naszą dziecięcą uwagę ku Panu, który wiele dla nas wycierpiał. Oglądając *Boży Grób* odczuwaliśmy ulgę, że już po Męce naszego Pana. Dziś perspektywy są szersze. Chrystus jest w chwale, a nam dany jest przywilej uczestnictwa w życiu Jezusa, nie tylko podczas Wielkiego Tygodnia. Każda Msza święta jest *Nową Paschą, Przejściem od śmierci do Życia*, w której uobecnia się dzieło naszego zbawienia. Dawniej u stóp krzyża szukało się wybawienia od własnych cierpień. Dzisiaj Krzyż jest dla nas znakiem, że w cierpieniu nie jesteśmy sami. Jezus Chrystus pragnie być z cierpiącymi i odsyła nas do nich podczas każdej Eucharystii.

Współczuć Mu podczas Wielkiego Tygodnia, a omijać Go w siostrach i braciach – byłoby wielką i bezsensowną pomyłką. Niestety, mamy ich niemało na swoim sumieniu... Oto rada bł. Matki Marii, Założycielki Sióstr Pasterek, jak służyć Bogu i ludziom: *Służyć Najświętszym Sercom: Jezusa Dobrego Pasterza i Maryi, Matki Dobrego Pasterza, poświęcić całe życie, wszystko, czym jesteśmy, wszystko, co uczynić możemy na uczczenie i rozszerzenie czci Jezusa i Maryi, zastosować się we wszystkim do Ich świętej woli – to znaczy służyć Im (Zak. Past. w sam.).* Jednym ze sposobów współpracy z Bogiem dla zbawienia ludzi jest więc poświęcenie swego życia dla Bożej chwały.

Krzyż przypomina nam drogę, którą należy wybrać, aby zapewnić sobie owoce pracy. Chrystus przybity do krzyża, wyniszczony prawdziwą męką, wyciąga ręce, jakby chciał objąć nimi wszystkich ludzi. On nas nauczy, za jaką cenę uzyskuje się zbawienie świata. Jezus Chrystus jest jedynym Wzorem i przykładem do naśladowania. Św. Leon mówi: *Do Niego dochodzi tylko ten, kto idzie drogą cierpliwości i pokory. Na tej drodze nie brak utrudzenia, smutku, strachu i męczarni, z czym spotkał się Chrystus, Pan najwyższej cnoty, Król Chwały.*

- **Wielka Sobota**

W tym dniu przeżywamy na nowo swój związek z Chrystusem rozpoczęty przy chrzcie świętym. Błogosławieństwo Paschałem jest jednym z najbardziej wzruszających obrzędów wielkosobotnich. Jeszcze bardziej wzrusza nas wniesienie poświęconej Świecy Paschalnej do ciemnego kościoła na trzykrotne wezwanie kapłana: *Światło Chrystusa*. Chrystus Zmartwychwstały przedstawiany jest pod postacią Światła, które oświeca każdego człowieka przychodzącego na świat. Tak zapowiedział Go św. Jan: *Życie było światłością ludzi, a światłość w ciemności świeci i ciemność jej nie ogarnęła (J1,4-5).* O wielka tajemnico, którą św. Jan wyraża w Prologu do swojej Ewangelii: *A Słowo stało się ciałem i zamieszkało wśród nas. I oglądaliśmy Jego chwałę, chwałę, jaką Jednorodzony otrzymuje od Ojca, pełen łaski i prawdy (J1,14).*

Wielkim przeżyciem dla każdego z nas jest również śpiew Exultetu z całym Kościołem, by potem wracając ze Mszy św. - Wigilii Paschalnej z wielką radością w sercu obdarzać nią innych. Radość ta trwa od Wielkiej Soboty przez Wielką Niedzielę Zmartwychwstania aż do Poniedziałku Wielkanocnego i przez cały Okres Wielkanocny. Oto program świąteczny dla nas i naszych bliskich, niezależny od tego, co będzie na naszym stole. A zagrożony, jeżeli na stole będzie zbyt wiele... Jesteśmy bowiem nasyceni radością, odnowieni nią, dzięki zwycięstwu zmartwychwstałego Chrystusa, który uczynił je świętem naszej nadziei. Dziękujemy za ten dar razem z bł. Marią Karłowską: *Daj mi, Boże, abym przynajmniej od tej chwili kochała Cię nade wszystko i już nigdy nie rozłączyła się z Tobą, Dobry Pasterzu (Perły dla dziewczynki).*

Umacniamy się radością i nadzieją

Wysłuchajmy się w wymowne dla nas Orędzie Wielkanocne, wygłoszone w 1967 roku, którego autorem jest Boży Kapłan, kandydat na ołtarze, Ks. Abp Metropolita Poznański Antoni Baraniak, współpracownik bł. Kard. Stefana Wyszyńskiego, męczennik za wiarę, Kościół Święty i naszą umiłowaną Ojczyznę: Radosne pieśni wielkanocne rozbrzmiewają dziś we wszystkich świątyniach chrześcijańskich całego świata. Nuta duchowej pogody staje się udziałem wszystkich wierzących w Chrystusa. Tryumfalne *Alleluja!* - *Chwalmy Pana* rozpiera dziś nasze serca i wprowadza je w rytm Boży. Zmartwychwstanie Pańskie od wielu wieków rozwesela świat i napełnia nas prawdziwą radością i mocą.

Poeci i literaci bardzo często porównują życie ludzkie do drogi. Wszyscy odbywamy wielką podróż, której pierwszą stacją jest chrzest, a ostatnią – próg życia wiecznego. Doświadczamy, że droga ta często jest pełna niespodzianek, przygód i niebezpieczeństw. Sprawdzają się więc słowa Pisma świętego: *Bojowaniem jest życie człowieka (Por. Hi 7,1).* Dlatego nam, ludziom dźwigającym swój życiowy krzyż, potrzebna jest radość i nadzieja. Cieszyć się – to być świadomym swej żywotnej, wewnętrznej siły. Gdy zaś naszą radość wesprze nadprzyrodzona nadzieja, wsparta na Bogu, Jego wszechmocy i dobroci, wtedy powstaje prawdziwe źródło optymizmu życiowego, którego przecież tak bardzo nam potrzeba... Idąc za wskazaniem św. Piotra Apostoła, chwalmy Boga w Trójcy Świętej Jedyne, umacniamy się radością Wielkiej Nocy i pielęgnujemy w nas nadzieję, która w Zmartwychwstaniu Chrystusa ukazuje nam drogę do naszego wiecznego przeznaczenia, iż kiedyś zmartwychwstaniami i staniami się uczestnikami niebieskiego dziedzictwa samego Boga...

Za Aniołem Zmartwychwstania wołam dziś do Was: *Nie bójcie się, Wy, którzy szukacie Chrystusa. W szukaniu Chrystusa znajdziecie prawdziwe szczęście i radość, a droga Waszego życia nabierze treści. Nie bójcie się, gdy staniecie przed grobem zwątpienia i rozpacz. Wtedy zjawi się anioł pociechy, pokrzepi Was nadzieją płynącą z faktu Zmartwychwstania i oznajmi Wam Ewangelię mocy i zwycięstwa.* Serdeczny hejnał wielkanocnej łączności duchowej zamykam słowami św. Augustyna: *Syn Boży okazuje w swym Zmartwychwstaniu równocześnie wielki cud i wielki przykład. Cud dla utwierdzenia naszej wiary, przykład dla ożywienia naszej nadziei.* Niech wielkanocna łaska Pana naszego Jezusa Chrystusa sprawi, aby każda Wielkanoc naszego życia wносиła do naszych serc te bezcenne dary..., wszak są one drogą do naszego zmartwychwstania.

Błogostawionych Świąt Wielkiej Nocy Zmartwychwstania Pańskiego

- z modlitwą życzy s. Rafaela Olszowa CSDP